

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ

BOLGÁR HÍREK 04 · 2024

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

Лагер по народознание. - Приключения в България · Országismereti tábor - Kalandok Bulgáriában

На гобър час, зрелостници! · Jó szerencsét, Végzősök!

Неразказаните истории на българите в Унгария · A magyarországi bolgárok el nem mondott történetei

ЛАГЕР ПО НАРОДОЗНАНИЕ. ПРИКЛЮЧЕНИЯ В БЪЛГАРИЯ

В края на април и тази година двубесет и един ученици и трима учители се отправихме на традиционния лагер по народознание в България. Целта на програмата е да предостави възможност на нашите възпитаници да се запознаят на живо с българската култура, история и природа; да създадат нови приятелства и да засилят чувството си за общност чрез споделени преживявания и емоции.

По пътя към родината първата ни спирка беше град Ниш. По време на кратката ни разходка из историческия му център научихме с какво е известен града и какво го свързва с българската история.

Рилският манастир бе акцентът на първия ни ден в България. Освен с религиозната роля на това свято място, се запознахме и със значението, което има Рилският манастир за опазването на българската култура и история. Децата бяха впечатлени от автентичната архитектура, от красотата на Рила и от омиротворението, което усеща всеки, престоил портите на манастира.

Вечерта се настанихме в Банско и се насладохме на почивката след дългия път и вкусната българска храна.

На следващия ден се отправихме към двете съседни рогопски села - Лещен и Ковачевица. Както всеки, посетил това място високо високо в планината, и ние бяхме омагьосани от разкриващите се пред очите ни гледки. Разходихме се сред старите къщи и се запознахме с характерната за района архитектура. Разгледахме няколко малки музейни сбирки и художествена изложба, приютени в сградата на бившето училище в Ковачевица. Възникна идеята, когато се върнем да прочетем и обсъдим заедно един откъс от "Къща накрай света" на Георги Данаилов. И може би ще си поговорим отново за филмите, снима-

ни в този уникален район, както и за поезията на Борис Христов.

В посетителския център на Национален парк Пирин ни посрещнаха с интересна експозиция, беседа и филм, които ни разказаха за богатата флора и фауна на региона. След това се насладохме на невероятната възможност за разходка в гората, газейки последния сняг под топло слънце. Понеже всички деца обичат природата и животните, много от тях посочиха, че това е бил денят, който им е харесал най-много.

През двата дни в Банско се върнахме към корените и към българската история. Посетихме родната къща на Неофит Рилски, църквата „Св. Троица“; мемориала, построен на мястото, където е била родната къща на великия възрожденец и първи народен будител Паусий Хилендарски; родната къща на поета Никола Вапцаров и Веляновата къща.

Всяка вечер ни чакаше викторина, за да видим кой какво е запомнил от изминалия ден. Всички отбори се представиха отлично, но все пак сред добрите имаше и най-добри. С малка преднина на първо място се класира отборът с капитан Ленарг Руза и членове Иван Хуперт-Антонов, Ализ Кръстев, Симеон Пенгарев и Валерия Бугаи.

Последния ден в България направихме обиколка на София. Започнахме с посещение на църквата „Св. Никола и св. Пантелеимон“ в квартал Бояна известна като Боянската църква. Забележителни са нейните средновековни стенописи, между които ктиторските изображения от 1258/59 г. на севатократорската двойка Калоян и Десислава и на българското владетелско семейство от това време: цар Константин Тих Асен (1257 - 1277 г.) и царица Ирина. Прогулячихме с автобусна и пешеходна разходка из центъра на града с екскурзовод. Времето беше прекрасно и ни позволи да се насладим пълноценно на забележителностите.

И както всичко хубаво има край, приключи и нашето осемдневно приключение. Уморени, но доволни, заредени с нови знания и емоции, се прибрахме в Будапеща. По пътя към дома децата попълниха анкета какво им е харесало по време на екскурзията; какво не

ум е харесало; какво биха променили, ако зависеше от тях. Единственото „оплакване“ беше, че всичко е свършило много бързо, а основната препоръка беше следващия път лагерът да е две седмици и по възможност на море.

Макар че лагерът е само осем дни, всички класове работят по проекта през цялата учебна година. В час учениците се запознават с местата и с личностите, които предстои да видят. Всяко от децата подготвя материал за някоя от посетените обекти, които представя както в клас пред съучениците си, така и на място пред цялата група. Така гори и децата, които не могат да вземат участие в лагера, стават част от проекта и много често проявяват желание следващата година да гойдат с нас.

Благодарим на Българското самоуправление от 5. район в Будапеща за подкрепата!

Благодарим и на унгарското правителство, което е основен спонсор на проекта!

ВАНЯ КОТОРОВА,
ЗАМ.-ДИРЕКТОР

NÉPISMERETI TÁBOR – KALANDOK BULGÁRIÁBAN

Idén április végén a bolgár iskola huszonegy diákja és három tanára Bulgáriába utazott, hogy részt vegyen hagyományos népismereti táborunkon. A program célja, hogy lehetőséget biztosítson diákjainknak a bolgár kultúrával, történelmmel és tájakkal való megismerkedésre, arra, hogy új barátságokat kössenek, s hogy a közösen átélt élmények és érzelmek révén erősödjön bennük a közösségi érzés.

Az anyaország felé vezető utunk első állomása Nis városa volt. A történelmi városközpontban tett rövid sétánk során megtudtuk, miről nevezetes a város, és hogyan kapcsolódik a bolgár történelemhez.

Első Bulgáriában töltött napunk közép-pontjában a rilai kolostor állt. E szent hely vallásos szerepe mellett megismerkedtünk azzal a jelentőséggel is, amellyel a bolgár kultúra és történelem megőrzése terén bír. A gyerekeket lenyűgözte az autentikus építészeti, a Rila szépsége és a

békességérzet, mely mindenkit eltölt, aki átlépi a kolostor küszöbét.

Este Banszkóban szálltunk meg, s a hosszú utazás után átadtuk magunkat a pihenés és az ízletes bolgár ételek élvezetének.

Másnap útra keltünk a két szomszédos rodopei faluba – Lestenbe és Kovacsevica-ba. Mint mindenkit, aki erre a magas hegyi tájra látogat, minket is elbűvölt a szemünk előtt feltáruló látvány. Sétáltunk a régi házak között, és megismerkedtünk a térségre jellemző építészettel. Megtekintettünk néhány kisebb múzeumi gyűjteményt és művészeti kiállítást, melyeknek Kovacsevica egykori iskolaépülete ad otthont. Felmerült bennünk az ötlet, hogy ha hazatérünk, közösen elolvassuk és átbeszéljük egy részletet Georgi Danailov *Ház a világon túl* című művéből. És talán ismét beszélünk egy kicsit a filmekről, melyeket ezen az páratlan szépségű vidéken forgattak, valamint Borisz Hrisztov költészetéről is.

A Pirin Nemzeti Park látogatóközpontjában érdekes kiállítással, kiselőadással és filmmel fogadtak bennünket, melyek bemutatták nekünk a térség gazdag növény- és állatvilágát. Ezt követően kiélveztuk a csodálatos lehetőséget, hogy az erdőben sétáljunk, a hó utolsó maradványában gázolva a meleg napsütésben. Mivel minden gyerek szereti a természetet és az állatokat, sokan közülük kijelentették, ez volt számunkra a kirándulás legjobb napja.

A két Banszkóban töltött nap folyamán visszatértünk gyökereinkhez és a bolgár történelemhez. Ellátogattunk Neofit Rilski szülőházába, a Szentháromság templomba, megtekintettük a bolgár Újjászületés nagy alakja, az első nemzetébresztő, Pajszij Hilendarszki szülőháza helyén álló emlékművet, Nikola Vapcarov költő szülőházát, valamint a Veljan-házat.

Minden este vetélkedő várt ránk, hogy megtudjuk, ki mit jegyzett meg az elmúlt nap során. Minden csapat nagyszerűen szerepelt, de mégiscsak vannak a jók között is legjobbak. Kis különbséggel a Ruga Lénárd vezette csapat végzett az első helyen, melynek tagjai Huppert-Antonov Iván, Krasztev Aliz, Pendarev Szimeon és Budai Valéria voltak.

Utolsó bulgáriai napunkon Szófiát jártuk be. A bojanai templom néven ismert Szent Miklós és Szent Pantaleon templommal kezdtünk. E templom középkori falfestményeiről nevezetes, melyek között megtalálható a templomépítetők, Kalojan szevasztokrátor és felesége,

Deszislava, valamint az akkori bolgár uralkodópár, Csendes Konsztantin Aszen cár (1257 – 1277) és Irina cárné 1258/59-ből való ábrázolása. Ezután a belvárost jártuk be busszal és gyalog, idegenvezető kíséretében. A csodás időjárás lehetőséget adott, hogy teljes mértékben kiélvezük a város nevezetességeit.

De egyszer minden jó véget ér, és a mi nyolcnapos kalandunk sem volt kivétel. Kimerülten, de elégedetten, új ismeretekkel és érzelmekkel feltöltve tértünk vissza Budapestre. Hazafelé a gyerekek kérdőívet töltöttek ki, hogy mi tetszett nekik a legjobban a kirándulás folyamán, mi nem tetszett, és mit változtatnának meg, ha

tőlük függne. Az egyetlen „panasz” az volt, hogy az egész nagyon hamar véget ért, a leggyakoribb javaslat pedig, hogy legközelebb a tábor legyen kéthetes, és ha lehet, a tengerpartra szervezzük.

Noha a tábor csupán nyolcnapos, minden osztály az egész tanév folyamán dolgozik a projekten. Az órákon a diákok megismerkednek a helyekkel és személyiségekkel, amelyekkel és akikkel találkozni fognak. Mindnyájan kiselőadást készítenek az egyik meglátogatóndó úticélról, melyet órán az osztálytársaik, valamint helyben az egész csoport előtt is megtartanak. Így azok a gyerekek is, akik nem tudnak részt venni a kiránduláson,

a projekt részévé válnak, és sok esetben kifejezik vágyukat, hogy jövőre velünk tarthassanak.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a Belváros-Lipótváros V. Kerületi Bolgár Önkormányzatnak a támogatásért!

Köszönettel tartozunk a projekt főszponzorának, Magyarország Kormányának is!

KOTOROVA VANYA
IGAZGATÓHELYETTES

НА ДОБЪР ЧАС, ЗРЕЛОСТНИЦИ!

Никога не забравяйте корените си, стойността на истинското приятелство и силата на гобротата!

АНГЕЛИКА ЛУПА

Кой от семейството ти е българин?
– Майка ми е наполовина, а нейната майка, баба ми, е напълно българка.
Къде си родена?
– В Будапеща.
Опиши с една дума какво е България за теб?
– Рай.
Кое е любимото ти кътче в България? Опиши го с три думи.
– Несебър. Море, слънце, Старият град.
Коя е любимата ти българска книга?
– Разказите на Елин Пелин.
Слушаш ли българска музика? Защо?
– Да, често, когато уча, защото ме успокоява и ми напомня за българската общност в Унгария.
Коя е любимата ти българска песен или изпълнител?
– Ку-ку бенд.
А любимо българско стихотворение?
– „Опълченците на Шипка“.
Любим български филм?
– Не съм гледала нито един български филм, за съжаление.
Кой български празник харесваш най-много? Защо?
– 24 май – Деня на българската просвета и култура. Обичам този празник, защото се събираме с българската общност и го празнуваме с песни, танци и стихотворения. Това е важен празник, книжовността е ключът към разбирането на света.
Любимо българско ястие?
– Мусака.
Какво избра за своя професия?
– Още не знам, но на сцената със сигурност ще се срещаме още с мен.

Какво те привлича в нея?
– Изкуството никога не е скучно, винаги има нов цвят.
Какво означава за теб българското училище?
– Приятели, незабравими екскурзии и учителка, която винаги ще помня.
Какво ти беше най-трудно?
– Нямах особени трудности.
Кажки нещо за себе си с три думи?
– Аз съм Анги.
Обичаш ли да мечтаеш?
– Естествено.
Кой е любимият ти сезон? Защо?
– Пролетта, защото природата се събужда от своя зимен сън и показва своите прекрасни цветове.
Как се разтоварваш, релаксираш?
– Слушам музика, пея, чета, пиша разкази.
Обичаш ли да танцуваш?
– Обожавам да танцувам! От малка ходя на български народни танци, не бих ги заменила с нищо.
Какво никога не би направила в живота си?
– Не бих навредила на друг нарочно.
Имаш ли си мото в живота?
– Забавлявай се, докато можеш.
Три неща, без които не можеш?
– Семейство, приятели, изкуство.
Какво са за теб приятелите?
– Сигурни точки в живота.
За какво се чувстваш благодарна?
– За семейството си.
Какво си пожелаваши за тази година?
– Успех на матурата, кандидатстудентските изпити и щастие.
Какво те прави щастлива?
– Пеенето.

Ангелика Лупа е ученичка, която се откроява с обаятелно сценично присъствие, с нежен и топъл глас и прекрасни солови изпълнения на български песни. Ангелика се отнася с особено внимание и любов към своя български произход и това намира проявление във всичките ѝ дейности – посещава реговно българското училище, пише прекрасни съчинения за литературни конкурси, играе народни танци, участва в рецитаторски и певчески състезания. Години наред (в дует със сестра си) печели първа награда за песен на фестивала „Аз съм българче“ и множество награди в конкурса „Любка Рондова“ на ДАВЧ.
В началото на 12. клас Анги полага зрелостен изпит по български език и изпит за ниво С1 по системата ЕСЛ, като и на двата постига изключително високи резултати. Още не е избрала своя професия, но желанието ѝ е да учи английски език, медиум и комуникации. Пожелаваме ѝ да намери своето призвание и пътя към личното щастие!

КЛАСЕН РЪКОВОДИТЕЛ: МАРИЯ СТОИЛОВА

ЖОМБОР КИРОВ

Кой от семейството ти е българин?
Баща ми е българин.
Къде си роден?
Роден съм в Унгария.
Опиши с една дума какво е България за теб?
Това означава друго семейство за мен.
Кое е любимото ти кътче в България? Опиши го с три думи.
– Harry grill. Вкусно, евтино, запомнящо се.
Коя е любимата ти българска книга?
– Има толкова много, че не мога да избера.
Слушаш ли българска музика? Защо?
– Да, аз много харесвам българските песни, защото са различни от унгарските.
Коя е любимата ти българска песен или изпълнител?
– Много харесвам „Сен Тропе“ на Азис.
А любимо българско стихотворение?
– Нямам фаворит.
Любим български филм?
– Не съм гледал нито един български филм.
Кой български празник харесваш най-много? Защо?
– Любимият ми празник е Димитровден, защото обикновено има голям купон.
Любимо българско ястие?
– Шопска салатата и кебапчетата.
Какво избра за своя професия?
– Искам да бъда инженер.
Какво те привлича в нея?
– Искам да работя във „Формула 1“.
Какво означава за теб българското училище?
– Втори дом.
Какво ти беше най-трудно?
– Ученето, защото бързо ми се разсейва вниманието.
Кажки нещо за себе си с три думи?
– Спортист, танцьор, щастлив.
Обичаш ли да мечтаеш?
– Да.
Кой е любимият ти сезон? Защо?
– Лятото, защото тогава има ваканция.
Как се разтоварваш, релаксираш?

– Срещам се с приятели или лягам да спя.
Обичаш ли да танцуваш?
– Да.
Какво никога не би направил в живота си?
– Не мога да отговоря.
Имаш ли си мото в живота?
– Живей си живота!
Три неща без които не можеш?
– Приятели, семейство, спорт.
Какво са за теб приятелите?
– Всичко.
За какво се чувстваш благодарен?
– Че имам всичко.
Какво си пожелаваши за тази година?
– Да се възстановя от контузията си, колкото е възможно по-бързо.
Какво те прави щастлив?
– Това, което ме прави истински щастлив е, че имам толкова страхотно семейство и приятели!

Жомбор Киров е ученик с разнообразни интереси и способности – увлича се от историята и географията на България, харесва фолклора и народните танци (той самият е танцьор), а наред с тях и напълно съвременни реалити като мотори и компютри. Жомби разсъждава рационално, а като технически грамотен млад човек, с мил характер, винаги е готов да помогне с идеи и конкретни действия на изпадналия в затруднение дигитално безпомощен учител.
През годините в българското училище Жомби участва и печели първите места в конкурсите за фотография на националностите в Унгария. В снимките му прозира ясно не само българската му идентичност, но и запознатост с живота на общността ни, от която той се усеща негелима част. Желанието му е да стане инженер, а ние му пожелаваме да развие своята съзидателност и да съхрани гобротата в себе си!

КЛАСЕН РЪКОВОДИТЕЛ: МАРИЯ СТОИЛОВА

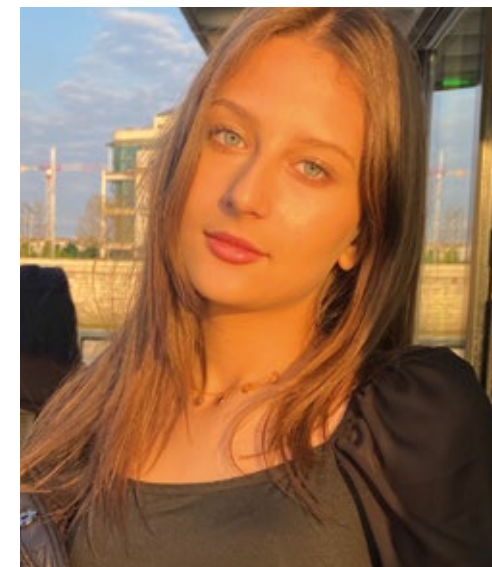
МАРКО НЕДЯЛКОВ

Кой от семейството ти е българин?
– Всички от семейството ми са българи.
Къде си роден?
– В Будапеща.
Опиши с една дума какво е България за теб?
– Корени.
Кое е любимото ти кътче в България?
Опиши го с три думи.
– Много ми харесва паркът пред Народния театър „Иван Вазов“ в София. С три гуми: шах, разходки и лято.
Коя е любимата ти българска книга?
– „Под ивото“ от Иван Вазов.
Слушаш ли българска музика? Защо?
– Слушам всякаква музика включително и българска, защото ми харесва.
Коя е любимата ти българска песен или изпълнител?
– Имам няколко български любими песни, една от тях е „Бяла роза“ в изпълнение на Славка Калчева.
А любимо българско стихотворение?
– „Аз съм българче“ от Иван Вазов.
Любим български филм?
– Любимият ми български филм е „Завръщане“.
Кой български празник харесваш най-много? Защо?
– Баба Марта, защото според мен е единствен по рога си.
Любимо българско ястие?
– Любимото ми ястие е мусака.
Какво избра за своя професия?
– Ориентирам се най-вече към областта на информатиката.
Какво те привлича в нея?
– Според мен тази област има бъдеще.
Какво означава за теб българското училище?
– Много спомена и голяма част от детството ми, което ще помня цял живот.
Какво ти беше най-трудно?
– Един път бях конферансие на коледно представление и самата задача не беше трудна, но се притеснявах и я почувствах като такава.
Кажки нещо за себе си с три думи?
– Търпелив, лоялен, любознателен.
Обичаш ли да мечтаеш?
– Понякога.
Кой е любимият ти сезон? Защо?
– Любим сезон ми е ранната есен, защото тогава времето е хубаво.
Как се разтоварваш, релаксираш?
– Релаксирам посредством сън и спорт.
Обичаш ли да танцуваш?
– Да, ако музиката е хубава.
Какво никога не би направил в живота си?
– Никога не казвай никога.
Имаш ли си мото в живота?
– Veni vidi vici.
Три неща без които не можеш?
– Кислород, вода, храна.
Какво са за теб приятелите?
– Истинските приятели за мен са богатство.

За какво се чувстваш благодарен?
– Благодарен съм за близките ми хора в живота.
Какво си пожелаваши за тази година?
– Пожелавам си да завърша проектите, на които работя.
Какво те прави щастлив?
– Щастлив съм, когато прекарвам време с любимите ми хора.

На добър път! **Марко Недялков** – учено-любив, послушен, знае какво иска и смело преследва целите си. Както всички деца и Марко порасна прег мен. Винаги навреме и винаги готов с уроците. Вземаше участие във всеки конкурс и винаги печелеше награда. Участваше във всички наши тържества – откриване на учебната година, 24 май и закриване. Марко положи матура висша степен по български език и постигна най-високите резултати. Мило пораснало дете, желая ти успех по пътя и да постигнеш на целите си. Ти можеш! Върви смело напред! Останни все така гобър и усмихнат!

ЕЛЕНА БАТИНКОВА

МАРИНА КУРУЦ

Кой от семейството ти е българин?
– Майка, баба, дядо и леля са българи.
Къде си родена?
– Родена съм в Будапеща.
Опиши с една дума какво е България за теб?
– Обич.
Кое е любимото ти кътче в България?
– Морето (Несебър) и планините.
Опиши го с три думи.
– Свобода, разнообразие и почивка.
Слушаш ли българска музика? Защо?
– Да, разбира се, почти всеки ден. Харесвам българските изпълнители. Така по-бързо усвоявам българския език.
Коя е любимата ти българска песен или изпълнител?

– Любимата ми песен е „Нукъде“ на изпълнителя Молец. Харесвам също песните на Virgo. А любимо българско стихотворение?

– „Процално“ на Ванцаров. Кой български празник харесваш най-много? Защо?

– Великден. Обичам да боядисвам яйца заедно със семейството ми. Любимо българско ястие?

– Обожавам баница, тиквеник, шопска салата, боб чорба и лютеница. Какво избира за своя професия?

– Икономика или архитектура ще уча. Какво означава за теб българското училище?

– Българското училище за мен е щастие, обич и доброта. Много приятни хора учат и преподават там. Екскързиите, часовете, приятелите и тържествата ще останат завинаги мил спомен.

Какво ти беше най-трудно? – Най-трудно ми беше да съчетая двете училища (гимназията и българското училище) и спорта. Често се изморявах, защото много пътувах и исках да навсякъде да дам сто процента от себе си.

Кажки нещо за себе си с три думи? – Добросърдечна, изгръжлива и социална.

Обичаш ли да мечтаеш? – Да, естествено.

Кой е любимият ти сезон? Защо? – Лятото, защото когато времето е хубаво, аз съм много щастлива.

Как се разтоварваш, релаксираш? – Ходя на фитнес и на дамски танци. Спортът и танцът за мен са релакс.

Обичаш ли да танцуваш? – Много.

Какво никога не би направил в живота си? – Никога не бих предала най-близките ми. Имам ли си мото в живота?

– Не е важно колко време имаш, важното е как ще го изживееш.

Три неща без които не можем? – Семейство, книги и чай матча.

За какво се чувстваш благодарна? – Аз се чувствам благодарна за всичко, което съм преживяла досега и за всичко, което имам.

Какво си пожелавам за тази година? – Пожелавам си отлични оценки, много щастие, пътувания зад граница, здраве и хубава работа.

Какво те прави щастлива? – Щастлива съм, когато постигам целите си.

Скъпа **Мартина**, Днес ти стоиш на прага на нова глава в живота си. Отдели момент и отпразнувай началото на едно невероятно приключение.

Твоята интелигентност, любовитство и постоянство са качества, които винаги са ме впечатлявали. Непрекъснатото ти желание да учиш и да растеш те превърна в пример за подражание както за твоите връстници, така и за по-малките

ни ученици. Твоята отдаденост, съчетана с креативност и артистични таланти, направи приноса ти незабравим.

Това, което винаги ще помня, Мартина, са твоята доброта, съпричастност и непоколебима подкрепа към приятелите ти. Ти имаш способността да създаваш топлина и чувство за принадлежност във всяка ситуация.

Докато се подготвяш да продължиш своето пътуване, позволи ми да споделя няколко гуми на мъдрост и насърчение. Прегърни смело промяната, защото тя често носи нови възможности и растеж! Вярвай в себе си и никога не спирай да учиш и да разширяваш хоризонтите си! Благодаря за споделените преживявания! С най-топли чувства,

ВАНЯ КОТОРОВА, КЛАСЕН РЪКОВОДИТЕЛ

МАЙА ХУПЕРТ-АНТОНОВ

Кой от семейството ти е българин?

– Баща ми. Къде си родена? – В Бугапеща.

Опиши с една дума какво е България за теб? – Салата.

Кое е любимото ти кътче в България? Опиши го с три думи.

– Старият град на Пловдив.

Коя е любимата ти българска книга?

– Загочни репортажи от Георги Марков.

Слушаш ли българска музика? Защо?

– Слушам, защото обичам да слушам звука на българския език.

Коя е любимата ти българска песен или изпълнител?

– Лили Иванова.

А любимо българско стихотворение?

– Стани Юнак балкански.

Любим български филм?

– Неочаквана ваканция.

Кой български празник харесваш най-много? Защо?

– Първи март, заради мартеницата. Любимо българско ястие?

– Баница.

Какво избира за своя професия?

– Дипломат.

Какво те привлича в нея?

– Международни отношения.

Какво означаваше за теб българското училище?

– Добро настроение.

Какво ти беше най-трудно?

– Да не закъснявам за час.

Кажки нещо за себе си с три думи?

– Обичам да пътувам.

Обичаш ли да мечтаеш?

– Да.

Кой е любимият ти сезон? Защо?

– Зимата, защото е хладно.

Как се разтоварваш, релаксираш?

– Плета.

Обичаш ли да танцуваш?

– Да.

Какво никога не би направил в живота си?

– Бънджи джъмпинг.

Три неща без които не можем?

– Книга, Интернет, кафе.

Какво са за теб приятелите?

– Интересни разговори.

За какво се чувстваш благодарна?

– За матурата.

Какво си пожелавам за тази година?

– Да влезна в добър университет

Какво те прави щастлива?

– Спокойствие.

Както всеки учител и аз си имам любима реплика: „Прибери телефона, за да не го взема!“. При Майа никога не съм употребила това изречение, а: „**Маю!** Прибери книгата!“. Дете, което обожава да чете. Майа бързо се справяше със задачите и след това четеше книгата, скрита под чина. Докато другите деца се гонеха на летището след един фестивал „Аз съм българче“, Майа седеше спокойно и четеше. Упорита, ученолюбива, знаеща и можеща. Тя също положи матура по български език висша степен и езиков изпит ЕСЛ ниво С1, на които постигна високи резултати. Майа! Мечтай! И осъществви мечтите си! Успех, мило пораснало дете!

ЕЛЕНА БАТИНКОВА

НЕРАЗКАЗАНИТЕ ИСТОРИИ НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

Вървим смело напред към целта

На 20 април учителите и учениците от Българско училище имаха прекрасната възможност да се срещнат с авторката на книгата „Ножицата“ – Юлия Спиридонова и Дамян Дамянов – художникът, помогнал реговите от гуми в книгата да оживеят.

Успяхме да се поговорим в магията на историята за създаването на книгата. Част от текстовете прозвучаха на унгарски и на руски език в превод на наши ученици. Децата създадоха своите преводи с помощта на Светла Кьосева, посланик на програмата, в рамките на работилница за превод.

След като се поговориха в магията на книгата, учениците имаха възможност да създадат своя приказка. С помощта на художника илюстратор те нарисоваха една малка част от своя вълшебен свят.

Надяваме се след тази среща някой от тях да отключи скрития в себе си автор или художник и да тръгне по пътя на създаването на своя собствена „Ножица“, своя собствена рогова история.

А междувременно учениците, които участват в настоящия проект, въпреки множеството загачи, с които трябва да се справят, намират време и да разказват своите „неразказани истории“.

Една след друга пристигат презентациите, в чието изготвяне са вложени много усилия и труд. Събирани са снимки, правени са интервюто, за да можем да достигнем крайната цел на своя проект – всеки да покаже тази история, която досега е била скрита от всички.

С помощта на Доминика Тихова научихме историята на сем. Байчеви. Ливия Тури ни представи роговата история на сем. Тютюнкoви. Благодарение на Бендегуз Агарди вече знаем как са празнували коледните празници у сем. Кушеви. А Кристиан Мусев ни разкри малки тайни около създаването на танцовите състави „Янтра“ и „Росица“. Всички презентации можете да прочетете на страницата на Българско училище за роген език (<https://www.bolgariskola.hu/index.php?id=100>). Тук публикуваме само малки откъси от тях.

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK EL NEM MONDOTT TÖRTÉNETEI

Bátran előre a cél felé

Április 20-án a bolgár iskola diákjainak és tanárainak abban a csodálatos lehetőségben volt részük, hogy találkozhattak Az olló című könyv szerzőjével, Julia Szpiridonovával, valamint Damjan Damjanovval, a képzőművésszel, aki segítette a könyv szavait életre kelteni.

Sikerült elmerülnünk a könyv létrejöttének mágiájában. A szövegek egy része diákjaink fordításában magyar és orosz nyelven is elhangzott. A gyerekeket a fordítások elkészítésében fordítói műhelymunka keretében a projekt kulturális nagykövete, Kjoszeva Szvetla segítette.

Miután megmerítkeztek a könyv varázsában, diákjaink lehetőséget kaptak, hogy megalkossák saját meséjüket. A képzőművész-illusztrátor segítségével megrajzolták varázslatos belső világuk egy kis szeletét.

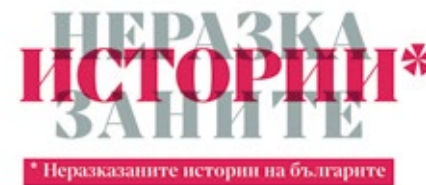
Reméljük, e találkozás után lesz köztük, aki felfedezi magában az író vagy rajzoló, és elindul a saját „ollójának”, saját családtörténetének megalkotása felé vezető úton.

Mindeközben a jelen projektben részt vevő tanulók a számos feladat közepette, mellyel meg kell birkózniuk, arra is találnak időt, hogy elmeséeljék saját „el nem mondott történeteiket”.

Egymás után érkeznek a prezentációk, melyeknek elkészítésébe rengeteg erőfeszítést és munkát fektetnek be. Képeket gyűjtene, interjúkat készítenek, hogy elérhessük projektünk végső célját – hogy mindnyájan bemutathassák a történetet, mely eddig rejtve volt mindenki elől.

Tihova Dominika segítségével megismerkedhettünk a Bajcsev család történetével. Turi Livia a Tyutyunkov család történetét mutatta be nekünk. Agárdi Bendegúznak köszönhetően már tudjuk, hogyan ülte meg a karácsonyi ünnepeket a Kusev család. Muszev Krisztián feltárta előttünk a Jantra és a Roszica táncegyüttesek megalapítása körüli apró titkokat.

Minden prezentációt elolvashatnak a Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola honlapján (<https://www.bolgariskola.hu/index.php?id=100>). Az alábbiakban rövid részleteket közlünk belőlük.

* Неразказаните истории на българите

Доминика Тихова: „Градинарският рог Байчеви“

„Историята на нашето семейство започва в миналия век. През 1930-та година праядо ми останал сираче и тръгнал в чуждите държави да си търси късмета. Той идва в Унгария и започва да работи при сестра си и нейния съпруг. След време той става началник на работниците в градината...“

Tihova Dominika: „A Bajcsev kertészcsalád“

„Családunk története a múlt század elején kezdődik. 1930-ban dédapám árván maradt, és útra kelt, hogy idegenben próbájon szerencsét. Magyarországra jött, s a nővérénel és annak férjénél kezdett dolgozni. Idővel a kertészet munkásainak vezetője lett...“

Лувия Туру: „Моето семейство“

„През 1942 г. праядо ми - дядо Милко, за пръв път пристига в Унгария. Тогава той е на 16 години и работи като чирак при чичо си в градината. По-късно той се завръща в България, за да отслужи военната си служба в продължение на 3 години. След казармата праядо ми Милко се оженва за прабаба ми Верка, която помня и аз. През 1948 година се ражда дядо ми. Завръщат се в Унгария през 1949 година...“

Turi Livia: „Családom“

„Dédapám, Milko apó első alkalommal 1942-ben érkezett Magyarországra. 16 éves volt akkor, és inasként dolgozott nagybátyjánál a kertészetben. Később visszatért Bulgáriába, hogy teljesítse hároméves katonai szolgálatát. A katonaság után Milko dédapám feleségül vette dédanyámat, Verkát, akire én is emlékszem. 1948-ban megszületett nagyapám. 1949-ben tértek vissza Magyarországra...“

Бенегуз Агаргу: „Български традиционни празници. Колега у семейство Кушеви“

„За нас по онова време празниците бяха важни, но оставаха на заден план, защото през декември се занимавахме с ястъците. Това са зеленчуците, които растат под стъкло, в топла тор, а през март се засаждат навън: първо салатата, а после домати и пипер. По време на празниците работехме, а вечер майка ми и баба ми готвеха няколко вида ядене. Събираше се семейството, всички поизморени от работа. През деня пък, ако не правим ястъците, почистваме снега. На Бъдни вечер баща ми вземаше една керемидка, слагаше на нея тамян и кадеше над яденето на масата, покрай къщи, в ястъците – за добра реколта и за здраве...“

Agárdi Bendegúz: „Hagyományos bolgár ünnepek. Karácsony a Kusev családnál“

„Számunkra akkoriban az ünnepek fontosak voltak, de hátterbe szorultak, mert decemberben a melegágyakkal voltunk elfoglalva. Ezek azok a növények, amelyek üveg alatt, meleg trágyában növekednek, aztán márciusban kiültetjük őket a szabadba: először a salátát, aztán a paradicsomot és a paprikát. Az ünnepek alatt dolgoztunk, este pedig anyám és nagyanyám készített néhány fogást. Összegyűlt a család, mindenki kimerült volt a munkától. Napközben meg, ha nem a melegágyakat csináltuk, a havat takarítottuk. Szenteste apám fogott egy cseréptálat, tömjént tett rá, és füstölt vele az étel fölött az asztalon, a ház körül, a melegágyaknál – a jó termésért és az egészségért...“

Кристиан Мусев: „Историята на танцовите състави „Янтра“ и „Росица“

„Основане – Преди няколко десетилетия в град Будапеца една жизнерадостна група от приятели прекарвала свободните си вечери в Българския културен дом. Повечето от младите хора били от български произход и се наслаждавали на балканска музика, като си показвали един другиму елементарни стъпки от българските хора.“

През 1996 г. групата решава да се превърне в ансамбъл с професионална основа и чрез представленията си да популяризира българската култура във все по-широк кръг. Оттогава докосването до общността на танцов състав „Янтра“ става основно изживяване за все повече млади хора – като танцьори, в редовете на публиката или като приятели.

Основател и ръководител на танцовите състави е Данчо Мусев “

С нетърпение очакваме следващите истории, защото знаем, че всяка от тях е уникална и много вълнуваща.

Muszev Krisztián: „A Jantra és a Roszica táncgyűttesek története“

„Alapítás – Néhány évtizeddel ezelőtt Budapest városában egy életvidám baráti társaság szabad estéit a Bolgár Művelődési Házban töltötte. Legtöbbjük bolgár származású volt, és örömiüket lelték a balkáni zenében, miközben bolgár horók alaplépéseit mutogatták egymásnak. 1996-ban a csapat úgy döntött, professzionális alapú táncgyűttesé alakul, s fellépéseivel igyekeznek egyre szélesebb körben népszerűsíteni a bolgár kultúrát. Attól kezdve a Jantra néptáncgyűttessel való kapcsolatba kerülés egyre több fiatal számára válik meghatározó élménnyé – akár táncosként, akár a közönség soraiban vagy barátként.“

A táncgyűttes alapítója és vezetője Muszev Dancso.”

Türelmetlenül várjuk a további történeteket, mert tudjuk, hogy mind egyedi és rendkívül izgalmas.

BATINKOVA-KOVÁCS ELENA – IGAZGATÓHELYETTES

ЕЛЕНА БАТИНКОВА-КОВАЧ – ЗАМ.-ДИРЕКТОР

РЕЦИТАТОРСКИ КОНКУРС „ЛАСЛО НАГИ 2024“ В КЕЧКЕМЕТ

На 6 март ученици от Българското училище за роден език участваха в събитието, което беше част от 39-ия пролетен фестивал в Кечкемет.

Те поздравиха участниците в конкурса със стихове, преведени на български език и се включиха в конкурсната програма със стихотворения на унгарски. Иван Хуперт Антонов рецитира стихотворението на Ласло Наги "Български танц".

За втори път Българското самоуправление в Кечкемет организира в града рецитаторски конкурс – Ласло Наги по мотивите "Сътвори чудо, не го обяснявай".

В младежкия културен център "Хирьош Агора" близо 30 ученици рецитираха стихотворения на Ласло Наги, свързани с България, и негови преводи от български език.

Д-р Йордан Бочков, почетен консул на България и председател на Българското самоуправление в Кечкемет, подчерта: "Ласло Наги е истински мост между двата народа, той е превел на унгарски стиховете на Христо Ботев, Пею Яворов, Атанас Далчев, както и шебъври на българската народна поезия. Ласло Наги е удостоен и с престижната международна Ботева награда.

Останалите членове на журито, с председател Естер Корманьошне Макай - учител по унгарски и преподавател по образователна грама, бяха Дьорди Димитров - бивш директор на Унгарския културен институт в София, Золтан Хевегюш - актьор

от Националния театър "Катона Йожеф" в Кечкемет и носител на наградата "Ясаи Мари", Еникьо Върьош - начален учител и преподавател по образователен театър. Събитието беше осъществено с подкрепата на Българското самоуправление в Кечкемет, Младежкия културен център "Хирьош Агора", Българското национално самоуправление в Будафок и почетния консул на Република България. Рецитаторския конкурс беше проведен по патронажа на Клаудия Шемерейне Патаки - кмет на Кечкемет и Христо Поленаков - посланик на България в Унгария.

„NAGY LÁSZLÓ 2024“ SZAVALÓVERSENY KECSKEMÉTEN

Március 6-án a 39. Kecskeméti Tavasz Fesztivál keretében megvalósult eseményen részt vettek a Bolgár Nemzeti Nyelvoktató Iskola diákjai.

Bolgárra fordított versekkel köszöntötték a verseny résztvevőit, valamint magyar nyelvű versekkel kapcsolódtak be a versenyprogramba. Huppert-Antonov Iván elszavalta a *Bolgár-tánc* című verset Nagy Lászlótól.

A kecskeméti Bolgár Települési Nemzetiségi Önkormányzat immár második alkalommal rendezi meg a Nagy László-szavalóversenyt Kecskeméten a „Műveld a csodát, ne magyarázd!” mottóval.

A Hírös Agóra Kulturális és Ifjúsági Központban közel 30 diák szavalta Nagy László bolgár vonatkozású verseit és bolgár nyelvből átültetett műfordításait.

Dr. Bocskov Petrov Jordán tiszteletbeli bolgár konzul, a kecskeméti Bolgár Települési Nemzetiségi Önkormányzat elnöke kiemelte: Nagy László igazi híd a két nemzet között, magyarra fordította mások mellett Hrisztó Botev, valamint Pejo Javorov és Atanasz Dalcsev verseit, továbbá a bolgár népköltészet remekeit. Nagy Lászlót a rangos Nemzetközi Botev-díjjal is kitüntették.

A Kormányosné Makai Eszter magyar tanár, drámapedagógus vezette zsűri további tagjai Dimitrov Györgyi, a szófiai Magyar Kulturális Intézet volt igazgatója, Hegedűs Zoltán, a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház Jászai Mari-díjas színművésze és Vörös Enikő tanító, drámapedagógus voltak. A rendezvény Kecskemét Megyei Jogú Város Bolgár

Települési Nemzetiségi Önkormányzata, a Hírös Agóra Kulturális és Ifjúsági Központ Nonprofit Kft., a Budapest XXII. Kerületi Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat, valamint a Bolgár Köztársaság tiszteletbeli konzulja támogatásával valósult meg. A szavalóverseny védnökei Szemereyné Pataki Klaudia, Kecskemét polgármestere és Christo Polendakov bolgár nagykövet voltak.

FORRÁS: HIROS.HU

ПРЕПЛЕТЕНИ НИШКИ II

В продължение на един месец (от 29 февруари до 27 март) софийската галерия „Рајко Алексиев“ беше домакин на втората изложба на унгарски и български художници-гобленисти.

Това е втората по ред изложба на двата творчески съюза: секция „Текстил“ към Съюза на българските художници и Сдружението на унгарските художници-гобленисти. Първата бе открита през 2020 година в Будапеща по името „Преплетени нишки I“.

В откритата в София експозиция „Преплетени нишки II“ участваха 22 български и 32 унгарски творци. С нея продължава диалогът между съвременните български и унгарски приложници, работещи с текстил. Представените творби варират в зависимост от темата и използваните материали – от традиционни фолклорни техники до съвременни решения. Общ елемент на всички произведения е структурата на нишката, която на места е по-подчертана, на места – по-скрита.

В изложбата участват и две художнички, членове на нашата общност: Естер Кнайс и Боряна Маевска. Това сътрудничество между двата творчески съюза го голяма степен се дължи на техните усилия.

Куратори на изложбата са Михаела Пъгева и Естер Кнайс.

ОСЗЕФОНÓДÓ СЗÁЛÁК II

A szófiai Rajko Aleksziev Galéria egy hónapon át (február 29-től március 27-ig) látta vendégül a magyar és bolgár gobelinművészek második kiállítását.

Ez volt a két művészeti szervezet, a Bolgár Képzőművészeti Szövetség Textil Szekciója, valamint a Magyar Képzőművészek Egyesülete második kiállítása. Az első 2020-ban került megnyitásra Budapesten, Összefonódó szálak I címmel.

A Szófiában rendezett Összefonódó szálak II-n 22 bolgár és 32 magyar művész vett részt. A kiállítás révén folytatódott a kortárs bolgár és magyar textillel dolgozó iparművészek párbeszéde. A bemuta-

tott alkotások mind témájukban, mind a felhasznált anyagok terén nagy változatosságot mutatnak – találunk köztük hagyományos népi technikákat és kortárs megoldásokat is. Minden mű közös eleme a fonál struktúrája, mely helyenként hangsúlyosabb, másutt rejtettebb.

A kiállításon részt vett két, közösségünkhöz tartozó művész, Kneisz Eszter és Maevszka Borjana is. A két művészeti szervezet együttműködése jelentős részben az ő erőfeszítéseiknek köszönhető.

A kiállítás kurátorai Mihaela Padeva és Kneisz Eszter voltak.

ЦВЕТНИЦА

На 28 април в нашия храм „Св. св. Кирил и Методий“ отпразнувахме един от най-красивите празници – Цветница. Той е любим празник на мнозина, празник на цветята и настъпващата пролет!

Цветница е подвижен християнски, но и народен празник, който се отбелязва една седмица преди Великден, в неделята след Лазаровден.

Нарича се още Връбница, Цветна неделя, Вая (Ваия) или Куклинден. На този ден християнската църква празнува влизането на Исус Христос в Йерусалим. Според новия завет Христос пристига в града, яздейки магаре, а вярващите го посрещат, като разстилат пред него грехите си и палмови клонки. За това празникът е известен още и като „Палмова неделя“.

На този ден в църквата се отслужва молитва и се благославят върбови клонки. Те се раздават на вярващите и всеки ги отнася до дома си за здраве. Портите се окичват с върбови клонки и се сплита венче от осветената

в църквата върба. Според народните вярвания те прегназват от злини и дават здраве.

По народен обичай лазарките от предния ден отиват на реката и пускат своите цветни венци. Момата, чийто венец изплува най-отпред, най-първа ще се задоми. Хлябът на Цветница не е обикновен. Сутринта рано момите стават и замесват обреден хляб, наричан „кукли“. Той има различни форми. Оттам е и другото име на празника Цветница – Куклин ден.

На празничната трапеза трябва да има постни ястия като боб, картофи, коприва.

И тази година отец Танчо отслужи празнична литургия, а след това раздаде на всички присъстващи осветени върбови клонки.

Развахме се на хубавото време, на слънчевите лъчи, поговорихме си в двора на църквата, поздравихме именниците. Имен ден празнуват всички, които носят имена на цветя, храсти и гървета. Затова може би народът ни го възприема като цветен празник, ден на цветята, младостта и възраждането на живота в природата.

VIRÁGVASÁRNAP

Április 28-án templomunkban, a Szent Cirill és Metód Bolgár Ortodox Templomban megtartottuk az egyik legszebb ünnepet – a virágvasárnapot. Sokak kedvenc ünnepe ez – a virágok és a közelgő tavasz ünnepe!

A virágvasárnap mozgó keresztény ünnep, de egyben népi hagyomány is, melyet egy héttel húsvét előtt, a Lázár napja utáni vasárnapon ülnek meg.

Nevezik még „fűzfavasárnapnak“, vajának és a „Bábok napjának“ is. Ezen a napon a keresztény egyház Jézus Krisztus jeruzsálemi bevonulását ünnepli. Az Újszövetség szerint Jézus számára hirtelen érkezik a városba, s a hívek úgy köszöntik, hogy ruháikat és pálmáigakat szórnak elébe. Ezért ismeretes az ünnep még „pálmavasárnapként“ is.

Ezen a napon a templomban istentiszteletet tartanak, és fűzfaágakat áldanak meg. Ezeket szétosztják a hívek között, s mindenki hazavisz egyet az egészségért. A kapukat fűzfaágakkal díszítik fel, a templomban megáldott fűzfavesszőkből koszorút fonnak. A néphit szerint ezek megóvnak a rossztól és egészséget adnak.

Népszokás, hogy az előző napon lázázó lányok a folyóhoz mennek, és beledobják a virágkoszorúikat. Akinek a koszorúja elsőnek úszik ki, az fog elsőként férjhez menni. A virágvasárnap kenyer nem mindennapi. A lányok kora reggel felkelnek, és megdagasztják az ünnepi kenyeret – változatos formákban –, melyet „bábok“-nak neveznek. Innen ered virágvasárnap másik neve, a „bábok napja“ is.

Az ünnepi asztalon bőjtő fogások (bab, krumplics, csalán) kapnak helyet.

Tanco atya idén is ünnepi misét tartott, majd szétosztotta a résztvevők között a megszentelt fűzfaágakat.

A szép időt, a napsütést élvezve elbeszélgettünk a templomudvaron, és köszöntöttük a névnaposokat. Ezen a napon ünnepli a névnapját mindenki, aki virág, fa vagy bokor nevét viseli. Talán ezért tartja e napot népünk a virágok, az ifjúság és a természet újjászületése ünnepének.

ПРАЗНИК В МИШКОЛЦ

Българите в Мишколц се събраха да отпразнуват 146-ата годишнина от освобождението на България от 500-годишно турско робство. (османско владичество)

На събитието присъстваха извънредния и пълномощен посланик на Република България в Унгария - Христо Полендаков и българският застъпник в унгарския парламент - Симеон Варга. Мишколц беше представяван от г-н Багани Лайош заместник-кмет на града.

Г-жа Ева Вълчев Иванов Полонкаин сподели, че „Местната българска общност вече поколения наред съхранява своите традиции.

В културната програма на тазгодишното тържество за пореден път участва музикантката и преподавател по цигулка Ева Моника Жекова със специално подбран българо-унгарски репертоар. Изпълнението на двамата ученици на Жекова от Мишколц - студентите цигулари Мария Перчи и Венце Бюги, беше ново и много успешно допълнение към програмата. Събитието завърши с празнична вечеря и непринуден разговор.

ÜNNEP MISKOLCON

Bulgária 500 éves török uralom alóli felszabadulásának 146. évfordulója alkalmából összegyűlt a miskolci bolgárság.

A rendezvényen részt vett Bulgária rendkívüli és meghatalmazott magyarországi nagykövete, Christo Polendakov, valamint Varga Szimeon, a magyar Országgyűlés bolgár nemzetiségi szószólója is. Miskolc városát Badány Lajos alpolgármester képviselte.

Polonkainé Valcsev Ivanov Éva kiemelte, hogy a helyi bolgár közösség több generációra visszamenőleg őrzi hagyományait.

Az ünnepség kulturális programját az idén is Zsekov Éva Mónika zenész,

hegedűtanár adta egy különlegesen erre az alkalomra válogatott bolgár-magyar repertoárral. Új színfoltként, nagy sikerrel mutatkozott be a művésznő két hegedűszakos miskolci egyetemista növendéke, Pércsi Mária és Büdi Bence. A rendezvény ünnepi vacsorával és kötetlen beszélgetéssel zárult.

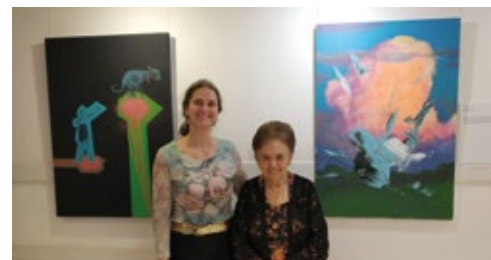
ИЗЛОЖБА НА ХУДОЖНИЦИ ОТ МИШКОЛЦ - НОСИТЕЛИ НА НАГРАДА „МАЖАРОВ“ В БУДАПЕЩА

Д-р Мария Николаева - вдовицата на Миклош Мажаров, художник от български произход, носител на наградата "Мункачи, учредил награда в памет на съпруга си, която всяка година по преценка на професионално жури се присъжда на художник достоен за нея.

През 2024 г. носителите на наградата "Мажаров" от последните години имаха възможност да представят своите творби в съвместна изложба не само в галерията в Мишколц, но и в Българския културен институт в Будапеща. Техните имена са изписани на рекламния плакат.

На откриването на изложбата приветствие поднесе Пламен Пейков, директор на Българския културен институт, последвано от прочувственото слово на Андраш Какочки, директор на галерия "Мишколц". Преводът на Тамяна Кръстева-Арато спомогна да бъдат преодолени езиковите различия по време на двуезичното българо-унгарско събитие.

Връхновяващо беше усещането, когато с помощта на цигуларката Моника-Ева Жекова се формира импровизиран хор от българоезичната част от публиката, който изпя на многоглас „Хубава си моя горо“, по времето на което светлината в галерията беше загасена и бе осветена пейзажната картина на Миклош Мажаров. Бяхме обогатени от общностното преживяване на родолюбие, изкуство и сплотеност.

MISKOLCI MAZSAROFF-DÍJASOK KIÁLLÍTÁSA BUDAPESTEN

Mazsaroff Miklós bolgár származású, Munkácsy-díjas festőművész özvegye, dr. Nikolaeva Marija férje emlékére hozott létre egy díjat, melyet minden évben egy szakmai zsűri ítél oda az arra érdemesnek tartott képzőművésznek.

Az utóbbi évek Mazsaroff-díjasai 2024-ben nem csupán a Miskolci Galériában, hanem a budapesti Bolgár Kulturális Intézetben is bemutatkozhattak egy-egy alkotásukkal közös kiállításon.

A tárlaton ünnepélyes köszöntőt mondott Plamen Peykov, a Bolgár Kulturális Intézet igazgatója, majd Kákóczki András, a Miskolci Galéria tagintézmény-vezetőjének szívhez szóló megnyitó beszéde következett. A kétnyelvű, bolgár-magyar eseményen Aratóné Kraszteva Tatjana fordított és hidalta át a nyelvi akadályokat.

Felemelő érzés volt Zsekov Éva Mónika hegedűművész közreműködése által a közönség bolgár anyanyelvű részével együtt rögtönzött kórust alkotni és fennhangon több szólamban énekelni: „Hubava si moja goro“, miközben lekapcsolták a villanyt és megvilágították Mazsaroff Miklós tájfestményét. Hazaszeretet, művészet, összetartozás közösségi élményével lettünk gazdagabbak.

СБОУВАХМЕ СЕ С ПЕТЪР БАЙЧЕВ, КАКТО ВСИЧКИ ГО НАРИЧАХМЕ РÉТЕР ВÁ.

Загубихме човека с най-засмените очи и с голямото сърце, готово да презърне всеки.

Не знам точно и как да започна, защото някак гумите не стигат. И ми се иска да напиша нещо лично от името на всички ни, а не да изброя фактите от биографията. Защото не те са най-важните в този миг.

Péter bá! Беше един от най-внимателните хора в нашата общност. Готов да се притече на помощ, да забележи тъгата в очите ти, да те накара да се усмихнеш, тихичко да те наблюдава и да забележи и най-малката промяна в теб. Да те потупа бащински и загрижено по рамото. И да ти каже блага дума. А ако трябва бащински да те посмърти, че пак си станал много слаб.

Беше добър човек и галантен кавалер. От тези, които постепенно изчезват от живота ни. На всеки осми март още рано сутрин идваше в самоуправлението с две каси - щайги със саксии, всеки път с различни цветя. На всяка една жена в цялата сграда на самоуправлението и гру-

жеството подгаряваше цветя и заедно с него по една усмивка. Години, години наред. Всъщност не носеше цветя, носеше обич. Умееше да приласкае човека, да покаже, че е важен за него, че следи всеки негов трепет. Понякога се появяваше зимно време на някое отчетно събрание с три-четири кофи с кисело зеле, гумени ръкавици и найлонови пликчета. Заставаше на вратата и на излизане слагаше на всеки един от нас по една зелка и по една добра гума в пликчето, и по малко резлив зелен сок. Няма как да не ти стане весело и сгриващо в студената зимна вечер. Защото не зелката беше важна, а това че някой е мислил за теб и те е накарал да се чувстваш специален с всяка гума, която е лично за теб.

Беше един от онези редки хора за които баба ми казваше: знае му рега. Рега, по който трябва да се отнасяш с хората, рега, по който трябва да уважаваш истинските неща в живота, да се трудиш, да уважаваш труда си и труда на другите.

Беше тих и скромен човек, но от тези които веднага забелязваш заради смиреността и притихналостта им.

Много, много ще ни липсва. На всички, които сме сега с него години наред било на заседание на самоуправлението, било на събрание на групеството или заседание на управителния съвет или на църковното настоятелство. Или с ножица в ръка подгрявайки лозата на Трифон Зарезан.

Аз така ще го запомня - с ножица в ръка да реже лозовите пръчки. Тази година за последен път. Така го запечатах на последната снимка, която му направих през февруари. Усмихнат, щастливо бърбрейки, с лозовите пръчки в ръка. Сякаш с предчувствие за някакво ново начало.

Сбогом, Péter bá! Светъл път към Новото.

Обичахме те всички!

Обичаме те!

ГАБИ ХАДЖИКОСТОВА

МАЙКА МИ МАРЛЕНЕ

Малко театро
гостува в Националния
театър в Будапеща на
7 юни от 19:30 часа в зала
„Атила Касаш“ с постановката
„МАЙКА МИ, МАРЛЕНЕ“

Билети
можете да закупите на
касата на театъра или онлайн.
Разполагаме с ограничен брой
безплатни билети, които можете да
получите при регистрация на телефон
+36-1-216-4210 или на bolgonk@bul.hu
Спектакълът е на български
с унгарски субтитри.

участват Габриела Хаджикостова,
Атила Шимон, Габор Вайс, Томаш Дяни
режисура Ицван Наги

ПРИЗИВ

1% FELHÍVÁS

Дарете 1% от ганъка си на
българските организации и на
Българската православна
църква в Унгария

Танцов състав » Янтра «
Данъчен номер: 18704950-1-43

Фондация Про скола булгарика
Данъчен номер: 18066184-1-43
Дарявайки 1% от доходите си на
Фондацията, вие дарявате вашите
деца, инвестирате в нашето бъдеще.

Българска православна църква в
Унгария Технически номер: 0372

Ajánlja adója 1%-át a magyarországi
bolgár civil szervezeteknek és
a Magyarországi Bolgár Ortodox
Egyháznak

Jantra Néptánc Egyesület
Adószám: 18704950-1-43

Pro Schola Bulgarica Alapítvány
Adószám: 18066184-1-43
Ha jövedelme 1%-át az Alapítványnak
ajánlja fel, a gyermekét támogatja,
közös jövőnkbe fektet be.

Magyarországi Bolgár Ortodox
Egyház Technikai szám: 0372

Дружество на българите в Унгария
Magyarországi Bolgárok Egyesülete
1097 Bp., Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 216-6560
<http://www.bolgaregyesulet.hu/>

Българско републиканско самоуправление
Bolgár Országos Önkormányzat
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Столично българско самоуправление
Fővárosi Bolgár Önkormányzat
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Български културен институт
Bolgár Kulturális Intézet
1061 Bp., Andrásy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария
Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
1062 Bp., Andrásy út 115.
tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Активен наблюдател
Bolgár Nemzetiségi Szószóló
1358 Bp., Széchenyi rkp. 19 · tel: +36 (1) 441-5435

Българска православна църква
„Св. Кирил и Методи“
Szent Cirill és Szent Metód Bolgár
Ortodox Templom
1097 Bp., Vágóhíd u. 15. · tel.: +36 (1) 216-4211

Българско училище за роден език
Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (20) 326-6755

Българска гъвезична малцинствена
гетска градина
Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda
1097 Bp., Vágóhíd utca 35-37. · tel.: +36 (20) 250-7339

Български културен, документационен
и информационен център
Bolgár Kulturális, Dokumentációs
és Információs Központ
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Изследователски институт
на българите в Унгария
Bolgár Kutatóintézet
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Издание на БЪЛГАРСКОТО РЕПУБЛИКАНСКО
САМОУПРАВЛЕНИЕ
РЕДАКЦИЯ
Виолет Доци (главен редактор),
Кирил Наг, Йорган Тюмлюнкоф
– 1097 Будапеща, ул. Фехер Холло 6., +36 (1) 216 4210
ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ г-р Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Канцеларията на ми-
нистър-председателя, Столичното българско
самоуправление и на Българските само-
управления в II, VIII, XIII райони на Будапеща,
и в Дунакеси, Дунахараста, Дебрецен, Печ, Сеег
и Сиегсентмиклош.

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT kiadványa
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG
Dóczi Violetta (főszerkesztő), Nagy Kiril, Tütünkov
Jordan
– 1097 Budapest, Fehér Holló utca 6., +36 (1) 216 4210

FELELŐS KIADÓ dr. Muszev Dancso

Megjelenik a Miniszterelnökség, a Fővárosi Bolgár
Önkormányzat és a II., a VIII., a XIII. kerületi,
a Dunakeszi, a Dunaharaszti, a Debreceni, a Pécsi,
a Szegedi, a Szigetszentmiklósi Bolgár
Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098

NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS
FesztNet Kft.

DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS
Ruszev Dimitar

A kulturális rendezvényeink és táboraink
támogatója:

Унгаро-Българска Стопанска Камара
Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara
1092 Bp., Ráday u. 33/a. · tel.: +36 (30) 655-9589
www.hbcc.eu

Ресторант Булгарден
Bulgarden Étterem
1097 Bp., Fehér Holló utca 6.
bulgarden.hu · foglalas@bulgarden.hu
tel.: +36 (70) 520-9068

ЮНИ 2024

07.06 | 19.30 (петък)

Майка ми, Марлене

спектакъл на Малко Театро

място

Национален театър –
зала „Атила Касаи“

1095 Будапеща, парк „Байор Гизу“ № 1

2024 JÚNIUS

06.07 | 19.30 (пéntek)

Anyám, Marlene

a Malko Teatro előadása

HELYSZÍN

Nemzeti Színház –
Kaszás Attila terem

1095 Budapest, Bajor Gizi park 1.